

[Lasse Budtz]

lande blev angrebet udefra, og fordi begge regeringer anmodede cubanerne om at komme. Det er ret væsentligt, og det er i hvert fald en historisk kendsgerning.

Jeg skal til sidst fremsætte et forslag om motiveret dagsorden på socialdemokratiets vegne. Det sker efter det gode princip om genbrug, som hr. Niels Helveg Petersen kalder det, idet forslaget lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager minister Lise Østergaards redegørelse til efterretning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Arentoft (FP):

Ministeren takkede i sit andet indlæg partierne for tilslutning til regeringens u-landspolitik – bortset fra fremskridtspartiet – og nævnede, at det ville bibeholde Danmarks anseelse, ikke mindst blandt u-landene. Det er altså de lande, ministeren besøger, og hvor hun modtages i de højeste kredse og får vist netop de ting, som man ønsker at vise frem. Ministeren har ikke mulighed for som almindelige mennesker at komme og se de reelle forhold.

Ministeren harcelerede lidt over mit udtryk »udviklingskontrakter« og ville ligesom prøve at nedgøre det ved at sige, at det var samme system, som Sovjetunionen og Kina brugte. For mig er der ikke noget som helst diskriminerende i, at man bruger det system i Kina og i Sovjetunionen. Tværtimod vil jeg sige, at det er et godt system, som giver selvrespekt. Som jeg også nævnede i mit første indlæg, ønsker vi ikke, at u-landene skal stå med hatten i hånden og tigge om hjælp, lån osv. Vi skal behandle dem som ligeberettigede partnere.

Ministeren nævnede også med hensyn til hjælp til Bangladesh og fiskerskibe dér, at det ville ikke give flere sild i Nordsøen. Nej, det gør det ikke, det har ministeren ret i. Men det giver heller ikke muligheder for

skattelettelser for danske fiskere, som ikke har det så forfærdelig nemt i øjeblikket.

Med hensyn til dette med skattefradrag, som jeg nævnede i mit første indlæg, vil jeg bare sige som svar på ministerens udtalelse om, at jeg tilsyneladende savner ironiens nådegavé – det vil jeg lade ministeren og andre afgøre – at jeg har læst redegørelsen seriøst, og jeg har ikke drømt om, at der var nogen form for ironi, specielt ikke vedrørende skat-tespørgsmål, i en redegørelse fra en minister.

Jeg understregede i mit første indlæg, at fremskridtspartiet ønsker, at den enkelte borger skal blive personligt engageret i u-landshjælp. Ministeren siger i sin redegørelse, at den private godgørendhed er værdifuld, men omfanget vil nødvendigvis være begrænset og varierende. Ja men vi har da utallige eksempler på, at selv en lille spire er blevet til et stort, stort træ. I den forbindelse synes jeg det vil være rimeligt at nævne sådanne organisationer som U-landsfonden af 1962 og U-landsforeningen Svalerne, som gør et stort og uegennyttigt arbejde. De sælger varer, som de får f. eks. fra Indien, og for de penge, de får ind, driver de en børnehave eller en anden børneinstitution i Indien. Det er en glimrende form for u-landshjælp, og disse mennesker føler sig engageret. Hvis ministeren læser Aarhus Stiftstidende fra den 6. april, vil ministeren kunne se, at nu har så sandelig en beboerforening i Jægergårdsgade i Århus også bakket op og selv lavet deres lille organisation i forbindelse med de to andre, fordi de føler, at de vil være personligt engageret. Jeg synes ikke, ministeren skal ironisere over den slags.

Formanden:

Er der flere ordførere, der ønsker at udtale sig? De bedes melde sig af hensyn til fordelingen.

Langsted (CD):

Jeg har blot for en ordens skyld en korrektion til hr. Lasse Budtz, og det er denne: det var ikke – efter vor opfattelse i hvert fald – en lovlig regering, der indkaldte cubanske tropper til Angola.

Bjørn Poulsen (SF):

Ganske kort om de tre dagsordensforslag, der er fremsat. Vi stemmer imod det af frem-